

Arrest

nr. 177 255 van 31 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOTTELIER en van attaché E. GOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashai van etnische origine te zijn. U verklaart heel uw leven te hebben gewoond in het dorp Amla, gelegen in het district Dara-I Nur in de provincie Nangarhar.

Op een ochtend in Asad 1394 (juli/augustus 2015 volgens de Gregoriaanse kalender) zag u hoe twee talibs een mijn langs de weg aan het verstoppen waren onder de grond. Hierna verwittigde u de autoriteiten die ter plaatse kwamen en de explosieven ontmantelden. Vervolgens werd u gefeliciteerd door het districtshoofd voor uw goede daad.

's Nachts kwamen de taliban naar uw ouderlijke woning. Ze waren op zoek naar u. U verbleef toen echter bij uw oom. Uw vader werd ernstig door de talibs geslagen. Vervolgens kwam uw vader naar u en vertelde alles wat er was gebeurd.

De volgende dag ging u samen met uw vader naar het districtshoofd maar het districtshoofd zei dat hij u niet kon beschermen.

Hierna verbleef u twee dagen bij uw oom om vervolgens het land te verlaten. Tijdens uw reis naar België ontving uw vader een dreigbrief van de taliban die aan u gericht was. In geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

U legt volgende documenten neer: uw taskara, een bevestigingsbrief van de dorpsouderen van Amla, een dreigbrief van de taliban en een enveloppe.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u tot juli-augustus 2015 in Afghanistan heeft gewoond.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen aangaande het **gebruikte geld** in uw beweerde regio van herkomst niet in overeenstemming is met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo stelt u dat 5 Afghani geen munt is maar enkel bestaat als een bankbiljet (CGVS, p. 20). Hierna bevestigt u dat 5 Afghani in een bankbiljet bestaat doch niet in een munt (CGVS, p. 20). Echter, sinds 2005 zijn de bankbiljetten van 1, 2 en 5 Afghani vervangen door muntstukken van respectievelijk 1, 2 en 5 Afghani (zie administratief dossier). Tevens stelt u dat naar uw mening de munten er altijd zijn geweest, terwijl voornoemde Afghaanse munten langere tijd - sinds 1992- niet in omloop zijn geweest (CGVS, p. 20 ; zie administratief dossier). Ook blijkt dat er in uw beweerde regio van herkomst zowel Afghani als Pakistaanse Roepie (of Kaldar) worden gebruikt (zie administratief dossier). U geeft echter een verkeerde wisselkoers betreffende Afghani-Pakistaanse Roepie. U stelt namelijk dat 100 Afghani ongeveer overeenkomt met 40 Kaldar (CGVS, p. 20). Echter, ten tijde van uw verklaard vertrek uit Afghanistan - met name in augustus 2015 – kwam 100 Afghani overeen met 165 Pakistaanse Roepie of Kaldar (zie administratief dossier).

Ook uw verklaringen aangaande de **verkiezingen in Afghanistan** zijn incorrect. Zo stelt u dat men tijdens de laatste presidentsverkiezingen die plaatsvonden in 2014 nog kon stemmen op Hamid Karzai, de vorige Afghaanse president (CGVS, p. 18 & 19). Gevraagd naar bevestiging, bevestigt u dit (CGVS, p. 19). Echter, Hamid Karzai heeft zich geen kandidaat kunnen stellen voor een derde ambtstermijn omdat dit bij wet niet toegelaten is (zie administratief dossier).

Daarenboven zijn uw verklaringen omtrent het **tijdstip van vertrek** uit uw regio van herkomst inconsistent met elkaar. Zo stelt u dat u Amla heeft verlaten in de maand Asad van 1394, hetgeen overeenkomt met juli-augustus 2015 (zie administratief dossier). Gevraagd naar het seizoen waarin Asad valt, antwoordt u dat het in de winter is (CGVS, p. 4).

Geconfronteerd met de vaststelling dat dit niet correct is, stelt u dat u de seizoenen niet echt in het Pashtou kent, maar dat u weet dat het toen niet zo koud was en dat het toen normaal weer was (CGVS, p. 4). Deze uitleg wordt niet aanvaard. Het verklaart immers niet waarom u stelt dat het in de winter was. Bovendien kunnen juli en augustus bezwaarlijk worden aanzien als maanden waarin het niet zo koud en normaal weer is. Ze behoren immers tot de warmste maanden van het jaar in uw vermeende regio van herkomst (zie administratief dossier).

Ook aangaande uw verklaringen over uw reis naar Europa dienen verschillende bemerkingen worden gemaakt. Zo weet u noch wie uw reis heeft bekostigd, noch hoeveel uw reis naar Europa heeft gekost, noch hoe men aan dit bedrag is geraakt (CGVS, p. 14). Ook stelt u dat u niet weet welke landen u per bestelwagen bent gepasseerd onderweg naar België noch weet of u de wagen ooit tijdens de reis heeft verlaten omdat u te moe was (vragenlijst CGVS, punten 24 & 37). Aangezien u vier dagen onderweg zou zijn geweest van Servië naar België (verklaring DVZ, punten 24 & 37) is het onwaarschijnlijk dat u dit niet meer zou weten. Hierdoor kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring inzake uw vluchtroute.

Daarnaast kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring afkomstig te zijn en/of verbleven te hebben in het dorp Amla.

Zo stelt u dat er twee scholen zijn in Amla, één voor jongens en één voor meisjes (CGVS, p. 5). U stelt dat deze scholen 8 à 9 jaar geleden zijn gebouwd, dat er voordien geen schoolgebouwen waren en dat jullie toen les kregen in de schaduw van de bomen (CGVS, p. 5). Zowel jongens als meisjes hadden voor de bouw van die twee scholen 8 à 9 jaar geleden - zo ook u - les onder de bomen (CGVS, p. 5). Deze verklaringen komen echter niet overeen met de beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt. Hieruit blijkt immers dat er in 2012-2013 een jongensschool in Amla is gebouwd en dat de jongens voordien 's namiddags les kregen in de reeds bestaande meisjesschool in Amla (zie administratief dossier). Aangezien u op 2 à 3 minuten wandelen van de grote moskee zou hebben gewoond en aangezien die scholen achter diezelfde moskee zouden liggen (CGVS, p. 4 & 5), is het onwaarschijnlijk dat u bovenstaande zaken niet zou weten. Des te opmerkelijker zijn bovenstaande vaststellingen aangezien u soms cricket speelde in de velden achter de grote moskee (CGVS, p. 10). Dit allemaal indachtig is het eveneens onwaarschijnlijk dat u helemaal niet weet hoe de jongensschool in Amla eruitziet (CGVS, p. 6).

Tevens moet worden opgemerkt dat u niet veel weet over de oogsttijden van gewassen die volgens u in Amla worden geteeld. Zo stelt u dat bloemkool, ui en sinaasappel in de zomer worden geoogst doch u kan niet zeggen welke van deze gewassen er eerst wordt geoogst (CGVS, p. 17). Gevraagd naar de oogsttijd van ui stelt u niet 100% zeker te zijn maar u denkt dat het in sunbula of asad is (CGVS, p. 18). Deze maanden komen overeen met juli – september. Echter, ui wordt in uw vermeende regio van herkomst geoogst tussen half maart en de eerste helft van april (zie administratief dossier). Ook stelt u dat maïs in de winter wordt geoogst (CGVS, p. 17). Wanneer vervolgens gevraagd wordt naar de maand waarin maïs wordt geoogst, antwoordt u eerst een tijdje niet om vervolgens “in de zomer” te zeggen waarna u opnieuw even zwijgt en hierna stelt dat het in de winter wordt geoogst, in dalwa of hut ongeveer (CGVS, p. 18). Echter, maïs wordt in uw regio geoogst in de maand oktober en dit komt niet overeen met de maanden dalwa of hut. Deze maanden komen namelijk overeen met januari – maart (zie administratief dossier). Gezien uw verklaring dat u in deze velden soms samen met vrienden cricket speelde kan redelijkerwijze verwacht worden dat u toch enige correcte kennis heeft van de oogsttijden (CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd stelt u dat u slechts 15 à 20 minuten met vrienden naar de velden ging om cricket te spelen (CGVS, p. 18). Deze uitleg overtuigt niet. Geconfronteerd met de vaststelling dat uw verklaring omtrent de oogst van maïs niet overeenkomt met de beschikbare informatie stelt u dat u er niet veel over weet omdat jullie geen gronden hadden en niet aan landbouw deden (CGVS, p. 18). Aangezien het duidelijk merkbaar is wanneer maïs wordt geoogst is overtuigt ook deze uitleg niet.

Bovendien heeft u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaard dat uw beide ouders Pashtoun van **etnische origine** zijn (verklaring DVZ, punt 6d & 6e). Op het CGVS verklaart u dan weer dat uw beide ouders Pashai zijn (CGVS, p. 3). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen ontkent u dit te hebben gezegd (CGVS, p. 3). Deze verklaring is niet afdoende aangezien u de betreffende verklaring voor akkoord heeft ondertekend. Deze verandering van etnische origine is vreemd, zeker wanneer rekening gehouden wordt met de vaststelling dat er in Dara-i Nur bijna uitsluitend Pashai wonen (zie administratief dossier). Dit doet vermoeden dat u uw verklaring heeft aangepast aan de heersende etnie in uw beweerd district van herkomst.

Betreffende de door u neergelegde taskara, de bevestigingsbrief van de dorpsouderen van Amla, en de dreigbrief van de taliban moet worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden.

Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

In verband met de door u neergelegde enveloppe moet worden vastgesteld dat deze enkel aantoonde dat u briefwisseling van Jalalabad heeft ontvangen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Amla in het district Dara-i Nur in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Amla heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 23.03.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Geconfronteerd met de redenen waarom er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit Amla blijft u vasthouden aan uw eerdere verklaringen omtrent uw verblijf in Amla (CGVS, p. 22 & 23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de motiveringsplicht, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat hij nagenoeg altijd de Pakistaanse valuta, namelijk de Kaldar of Pakistaanse roepie, gebruikte, waardoor hij niet wist te vermelden dat het bankbiljet van vijf Afghani sinds 2005 niet meer bestaat. Hij stelt dat in "de provincie Dara-I-Nur" ruim 80% van de geldtransacties met de Pakistaanse roepie gebeurt. Aangaande de wisselkoers verklaarde hij dat 100 Afghani overeenkomt met 140 Kaldar, hetgeen volgens hem door de tolk verkeerdelijk werd begrepen of vertaald naar 14 Kaldar. Verder merkt hij op dat zijn moedertaal Pashai is en niet Pashtou en dat het district Dara-I Nur volledig Pashai is. Hij leerde het Pashtou op school, maar zijn kennis ervan is beperkt. Hij wijst erop dat hij bij aanvang van het gehoor duidelijk heeft aangegeven dat Pashtou niet zijn moedertaal is en dat er mogelijks problemen zouden kunnen ontstaan bij het tolken. Hij merkt ook op dat de tolk tijdens het gehoor vaak bezig was met zijn GSM, "zodat hij mogelijks minder geconcentreerd was".

Aangaande de verkiezingen, stelt verzoeker dat hij niet zo geïnteresseerd is in politiek en dat er in zijn dorp Amla niet zoveel informatie omtrent politiek beschikbaar was doordat er geen televisie of elektriciteit is. Hij was in de veronderstelling dat Hamid Karzai nog opkwam voor de verkiezingen in 2014.

Vervolgens bevestigt verzoeker dat hij Amla heeft verlaten in de maand Asad 1394. Doordat hij niet vertrouwd is met de namen van de maanden in het Pashtou, heeft hij zich vergist wanneer hij vermeldde dat Asad in de winter valt. Toen hij vertrok was het normaal weer en niet koud. De maand Sunbula was toen heel warm, aldus verzoeker.

Met betrekking tot zijn reis naar Europa wijst verzoeker erop dat hij in een bestelwagen zonder ramen reisde, opeengepakt met andere mensen. De omstandigheden waren zeer slecht. Hij voelde zich heel flauw, soms nauwelijks bij bewustzijn en zeer moe. Hij stelt dat het niet vreemd is dat hij de landen niet kon opsommen waar hij doorreisde. Zijn medereizigers kenden deze evenmin en zijn Europese geografische kennis is miniem. Gelet op de reisomstandigheden, is het volgens hem evenmin vreemd dat hij zich niet meer kan herinneren of hij ergens is uitgestapt. "Verzoekers oom -de vader van zijn echtgenote-, welstellend autohandelaar, heeft zijn reis bekostigd zoals door verzoeker verklaard (zie verslag CGVS blz. 14 (en 8))."

Voorts wijst verzoeker erop dat hij naar school ging tot hij 14 jaar was en steeds les heeft gevolgd onder de bomen. Sindsdien is hij nooit meer naar school gegaan en of in de buurt van de nieuw opgerichte school gegaan, zelfs al woonde hij niet zo veraf. Om deze reden was hij, die vermeldde dat de school door PRT werd gebouwd, niet in staat om meer informatie te geven.

Vervolgens meent verzoeker dat verweerder geen rekening hield met het feit dat hij zelf geen eigen land had en nooit zelf heeft geoogst, zodat het naar zijn mening niet abnormaal is dat hij niet volledig op de hoogte is van de oogsttijden van de gewassen. Hij wijst erop dat hij wel wist te vermelden welke gewassen werden geteeld, waaronder dat papaver werd geteeld in Amla en Sultan.

Voorts stelt verzoeker dat zijn ouders Pashai zijn en niet Pashtoun en dat hij dit wel degelijk zo heeft verklaard op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ). Hij wijst erop dat één en ander blijkt te zijn fout gelopen op de DVZ, zoals de vermelding van de verkeerde naam A.K.. *“Dat er ten onrechte Pashtou werd vermeld bij verzoekers ouders is eveneens een duidelijke fout, toe te schrijven aan de Dienst Vreemdelingenzaken dan wel aan de tolk Pashtou.”*

Tevens meent verzoeker dat hij wel degelijk aantoonde afkomstig te zijn uit Amla. Hij wijst op een aantal elementen die hij wist te vermelden en legt thans twee foto's voor die in Amla werden genomen. Ook legt hij de taskara van zijn echtgenote en zijn kind voor met de stempel van Amla. *“Hij doet het nodige om een vertaling te bekomen.”*

Verzoeker stelt verder dan hij op heden nog steeds wordt gezocht door de Taliban. Hij meent dat hij hieromtrent geloofwaardige en correcte verklaringen aflegde, die door verweerder niet worden weerlegd daar *“die er zich toe beperkt te stellen dat veel Afghaanse documenten vervalst zijn. De door verzoeker voorgelegde stukken zijn allemaal authentiek, zo ook de dreigbrief van de Taliban en de bevestigingsbrief van de dorpsouderen.”*

2.1.1.2. In wat zich aandient als een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de motiveringsplicht, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt als volgt in zijn verzoekschrift:

“Ingeval van terugkeer naar Afghanistan staat er verzoeker foltering of een onmenselijke en vernederende behandeling te wachten in de zin van art. 48/4, §2 c van de wet van 15 december 1980 gelet op het gewapend conflict.

De bijkomende stukken (stukken 3-4) tonen eveneens aan dat verzoeker wel degelijk afkomstig is uit Amla, Afghanistan.

Uiterst ondergeschikt, vraagt verzoeker dat zijn dossier wordt teruggestuurd naar het CGVS voor nader onderzoek gelet op nieuwe stukken, waar verzoeker opnieuw zal worden gehoord in het bijzijn van een tolk Pashai.”

2.2. Stukken

Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift: foto's (stuk 3) en de taskara van zijn echtgenote en zijn kind (stuk 4).

Ter terechtzitting wordt de vertaling van de taskara's neergelegd alsook een petitiebrief met vertaling van verzoekers echtgenote.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omdat hij de autoriteiten verwittigde nadat hij twee talibs een mijn langs de kant van de weg zag verstoppen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan tot juli-augustus 2015 gelet op (i) zijn verklaringen met betrekking tot het in zijn beweerde regio van herkomst gebruikte geld, (ii) zijn incorrecte verklaringen aangaande de verkiezingen in Afghanistan, (iii) zijn inconsistente verklaringen over het tijdstip van vertrek uit zijn beweerde regio van herkomst, (iv) zijn ongeloofwaardige verklaringen over zijn reis naar Europa, (v) zijn onjuiste verklaringen over de scholen en over de oogsttijden in zijn beweerde dorp Amla, (vi) zijn tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn etnische origine, en (vii) het feit dat de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Op grond van alle in het administratief dossier aanwezige stukken en in het bijzonder het gehoorverslag kan de Raad de verwerende partij echter niet bijtreden waar zij tot het besluit komt dat de verzoekende partij haar afkomst uit het dorp Amla, district Dara-I Nur, provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt.

Meer bepaald blijkt uit een lezing van het gehoorverslag dat verzoekers verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) spontaan en doorleefd overkomen. Ook blijken de antwoorden die verzoeker op tal van kennisvragen geeft niet enkel correct te zijn maar tevens uiterst gedetailleerd.

Zo weet verzoeker op een doorleefde wijze te vertellen over het nieuwjaar en de wijze waarop dit in zijn regio van herkomst wordt gevierd, alsook over het gebruik van de radio en de hieraan gekoppelde verschillende zenders in zijn regio (gehoorverslag CGVS, p. 3), somt verzoeker spontaan de subdorpen op van Amla en geeft hij een door verweerder niet-betwiste omschrijving van zijn dorp (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 5). Hij slaagt erin de omliggende dorpen weer te geven, alsook de aanleg van wegen en een door verweerder niet-betwiste omschrijving van verschillende routes naar dorpen in de omgeving en het districtscentrum (gehoorverslag CGVS, p. 6). Verzoeker somt spontaan de verschillende stammen op die in Amla wonen en bevestigt dat er geen Pashtouns zijn in dorp. Hij weet de begraafplaats van Amla correct te situeren en benoemt en situeert op zeer gedetailleerde wijze de verschillende schrijnen in en rond het dorp. Verder benoemt en situeert hij de verschillende bergen rond het dorp. Verzoeker geeft spontaan de namen van verschillende dorpelingen die lid zijn van de taliban alsook de namen van vier talibancommandanten die actief zijn in de streek (gehoorverslag CGVS, p. 7, 11 en 21). Ook verzoekers verklaringen over het districtshoofd (gehoorverslag CGVS, p. 17) worden door verweerder niet betwist. Eveneens dient vastgesteld dat verzoeker op een doorleefde wijze vertelt over de overstromingen en over de aanwezige chipsfabriek (gehoorverslag CGVS, p. 20 en 21). Voorts blijkt verzoeker op de hoogte te zijn van andere districten in de provincie Nangarhar en van een aantal veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst (gehoorverslag CGVS, p. 11 en 21). Verzoeker wist ten slotte eveneens dat er sinds vier of vijf jaar zonnepanelen worden gebruikt in zijn dorp via de organisatie Mili Paiwastaen.

De bestreden beslissing wijst op een aantal hiaten in verzoekers kennis van de streek waarover echter het volgende kan worden opgemerkt.

Met betrekking tot het gebruikte geld en het feit dat verzoeker verklaarde dat er een briefje van vijf Afghani bestaat, dient erop gewezen dat hij uitdrukkelijk opmerkte voornamelijk met Kaldar of Pakistaanse roepie te betalen (gehoorverslag CGVS, p. 20). Dat verzoeker er niet in slaagt de wisselkoers op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan correct weer te geven, is, gelet op zijn beperkte opleidingsgraad en de vaststelling dat hij haast uitsluitend Kaldar gebruikte, geenszins van aard om te twifelen aan zijn herkomst, laat staan om afbreuk te doen aan de uitgebreide en doorleefde kennis die hij wél tentoonspreidde. Verzoeker merkte dienaangaande overigens op dat hij verklaarde dat 100 Afghani overeenkwam met 140 Kaldar hetgeen door de tolk verkeerdelijk begrepen of vertaald werd naar 14 Kaldar. Hetzelfde geldt voor het feit dat hij verklaarde dat Hamid Karzai bij de laatste presidentsverkiezingen van 2014 opkwam terwijl dit niet het geval was. Gelet op de invloedrijke rol van Karzai in de recente Afgaanse geschiedenis, en mede in rekening genomen dat verzoeker wel verscheidende andere kandidaten kan opsommen alsook de plaatsen waar kon worden gestemd (gehoorverslag CGVS, p. 19), kan dergelijke vergissing evenmin afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen. Wat betreft de in Amla aanwezige scholen, dient erop gewezen dat nergens uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat alle kinderen van Amla steeds onderwijs kregen in de schoolgebouwen. Uit de informatie kan evenmin worden afgeleid wanneer de meisjesschool werd gebouwd zodat het niet ondenkbaar is dat verzoeker met een groepje leerlingen in de openlucht les kreeg vóór de bouw van de meisjesschool die er blijkens de informatie al stond nog voordat men aan de bouw van de jongensschool begon. Hoe dan ook doen zijn verklaringen over de schoolgebouwen evenmin afbreuk aan hetgeen hij wél op een doorleefde en spontane wijze wist te vertellen. Wat betreft de zaai- en oogsttijden van een aantal groenten en gewassen, dient erop gewezen dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij of zijn familieleden niet aan landbouw deden en dat op hun grond enkel hun huis stond (gehoorverslag CGVS, p. 8 en 17). Redelijkwijze kan van iemand die niet het profiel van landbouwer heeft en die slechts een beperkte opleiding heeft genoten, niet worden verwacht dat hij op de hoogte is van de zaai- en oogsttijden van verschillende groenten en gewassen in zijn regio louter omdat hij regelmatig met zijn vrienden af en toe cricket speelde in de velden.

Betreffende verzoekers etnische origine dient vastgesteld dat de "*protection officer*" tijdens het gehoor van het CGVS opmerkte dat "*er was iets fout gegaan met de computer*" (gehoorverslag CGVS, p. 23). Mede gezien het feit dat niet valt uit te sluiten dat, gelet op het feit dat er veel meer Afgaanse asielzoekers van Pashtounse origine in België asiel aanvragen dan mensen van Pashai-origine, op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) *in casu* een vergissing is gebeurd bij het noteren van de etnische origine van verzoekers ouders, kan *prima facie* niet worden getwijfeld aan verzoekers etnische origine als Pashai. Dit geldt des te meer daar verzoeker bij aanvang van zijn gehoor op het CGVS meldde dat hij het Pashtou niet als moedertaal heeft maar wel het Pashai en daar hij ook in het kader van onderhavig beroep een tolk Pashai vraagt om ter terechtzitting te worden gehoord. Het feit dat verzoekers etnische origine als Pashai niet in twijfel kan worden getrokken en gelet op het feit dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat er in Dara-I Nur bijna uitsluitend Pashai wonen, toont eens te meer aan dat verzoekers afkomst uit dit district alleen al op grond van deze vaststelling wel degelijk aannemelijk is.

Nu er, gelet op wat voorafgaat, aan verzoekers herkomst uit Amla niet langer getwijfeld wordt kan de commissaris-generaal evenmin gevolgd worden waar hij stelt dat verzoekers asielrelaas moet worden verworpen om de reden dat er aan zijn herkomst uit Amla geen enkel geloof wordt gehecht. Het relaas van verzoeker met betrekking tot zijn problemen met de taliban komt doorleefd en spontaan over en wordt ondersteund door tal van documenten die *in casu* een ondersteunende bewijswaarde hebben nu verzoekers herkomst uit Amla niet langer als ongeloofwaardig wordt bevonden. Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat zijn vader recent werd vermoord door de taliban; hij legt dienaangaande eveneens enkele documenten neer ter ondersteuning van zijn verklaringen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, verzoeker moet ook – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen voor de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen of er in hoofde van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Een kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure (RvS 10 oktober 2006, nr. 163.364, RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Verzoekers relaas is geloofwaardig en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

Verzoekers profiel gekoppeld aan de Afghaanse binnenlandse context laat toe te stellen dat er in zijn hoofdte een gegronde vrees voor vervolging aanwezig is in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER